

Yavuz Sultan Selim döneminde, sadece ülkenin sınırları dışında bulunan **Kızılbaşlar** değil, aynı zamanda sınır içinde bulunanları da devleti uğrattırıyordu. Zira Osmanlı sınırları içinde uzun süreden beri,

Safevîler adına yapılan propagandalar

, kısa zamanda tesirini göstermişti. Bu yüzden, sayıları küçümsenmeyecek bir insan külesinin gönlü, Safevî Devleti'ne bağlanıyordu. Osmanlılar aleyhine çalışan bu insanlar, ayaklanmak için uygun bir zaman ve fırsat kollamakta idiler. Nitekim bunlar, sehzâdeler arasındaki rekabet esnasında Yavuz'un, babasına karşı olan isyanını, devletin en zayıf anı olarak değerlendirip

Sah - Kulu'nun idaresi altında harekete geçmeler

. Böylece memleket adına büyük bir tehlikenin meydana gelmesine sebep olurlar.

Birçok cana mal olan ve güçlükle bastırılan bu ayaklanmadan sonra sükûnet sağlanamadı.

Zira bu sefer de **Nur Ali isyanı** bas göstermişti. Bu da Sah - Kulu isyanından daha az korkunç değildi. Sayet **Yavuz Sultan Selim**'in aldığı tedbirler olmasaydı, belki de o tarihlerde bunların **daha korkuncuna**

sahid olunacaktı. Bunlara karşı onun, yerinde ve müsamaha göstermeden harekete geçmesi, bir an bu isyan alevinin etrafı sarmasına mani olmuş, fakat ateşin büsbütün söndürülmesine yetmemişti.

Bu itibarla Siîlik, daha doğru bir ifadeyle Safevîlik adına, zaman zaman ortaya çıkanlar oldu

İste 1519'da Celâl adındaki Kızılbaşın çıkardığı isyan da bunlardan biriydi. **Bozok'lu ve Kızılbaş** ileri

gelenlerinden biri olan Celâl, "

kendüyi mecnûnluga urup ve abdal kisvetine girüp vatani ve eskiya encümeni olan Bozok'tan Tokat semtine firar

" edip

Turhal civarına gidip orada bir mağaraya yerleşir

. Burada, gizlice onu ziyarete başlayan Kızılbaşlar, "

MeczûbGi ilâhidir

" diyerek adını etrafa duyurmaya ve şöhretini artırmaya başladılar.

O tarihlerde, bu bölge halkının çoğunun Kızılbaş ve Kızılbaşlığa mütemayil olmaları, Celâl'in isine çok yaramıştı. Öte taraftan o, derece derece kendisini halka kabul ettirmeye çalışmış ve etrafını aldatmakta büyük bir maharet göstermişti. Gerçekten önceleri o, "**Mehdi bu gardan (magara)**

asikâr olsa gerektir, ve ben intizarla (beklemekle) me'murum

" diye ise baslayarak birçok insani buna inandırdıktan ve bu böylece yeterince güçlendiğini hissettikten sonra gerçek yüzü ile ortaya çıkar. Bu esnada da

kilicini kendisini kesemeyeceğini iddia ederek

"

Halife-i zaman ve Mehdi-i devrân benim

" demeye başlamıştı. O günkü toplum içinde böyle sözlere inananlar büyük bir yekun tuttıkları için kısa zamanda

Celâl'in yanında çok sayıda Kızılbaş toplandı.

Bir müddet sonra da "

âlemi men serbeser alsam gerek, cümle münkir gitse ben kalsam gerek

" diye kendisine büyük bir pâyeye veren bu adamın etrafında toplananlardan bir kısmının, onun politik bir gaye uğruna çalıştığını bilmemeleri mümkündür.